

شاعری به نام «آی»

ضیاء قاسمی

آی تنها اسمی است که دوست دارم بدان خطاب کند زیرا من را زبیدۀ رابطهٔ مفتوحهٔ مادر و مردی زاپنی در ایستگاه مترو هستم و مجبور بودم سال‌های دور با برخی بزرگ‌زنانگی کنم و ملایم همیشه سعی می‌کرد هویت پدر واقعی‌ام را از من پنهان کند. احساس می‌کنم که نباید هویت‌م را از مردی عزت‌بیرده که فقط ظاهری‌ام بود، پس»

فلورنس آنتونی Florence Anthony با اسم مستعار «آی» ناشری آمریکایی است که پدرش زاپنی و مادرش دورگهٔ سیاه‌پوست و ایرلندی بود. آی که خود را «پرنس» می‌خواند، چوکندل سیاه‌پوست و پاپ ایرلندی توصیف کرده است در سال ۱۹۴۷ در شهر «آلبانی» نگراس به دنیا آمد و نظریات آنتونی نام‌گزین «داگونس» هفت آریزونا بزرگ شد و به طور رسمی نام خود را به آی تغییر داد که در زاپنی به معنای «صفت» است. آی در «اس‌کیس» و «اس‌فرانسسکو» بزرگ شد و از دانشگاه آریزونا در رشتهٔ مطالعات شرقی درجهٔ کارشناسی گرفت و درجهٔ کارشناسی ارشد را نیز از دانشگاه کالیفرنیا در «پاریس» دریافت کرد. کتاب «Vice» او که در سال ۱۹۹۹ منتشر شد برایش جایزه ملی کتاب در بخش شعر را به دست آورد. کتاب «Sill» او نیز که در سال ۱۹۸۶ منتشر شد او را موفق به دریافت جایزهٔ کتاب مؤسسه کلمبوس کرد. او در سال ۱۹۷۸ به خاطر انتشار کتاب «سترگند» Killing Floor جایزهٔ شعر لامونت فرهنگستان شاعران آمریکا را دریافت کرد. او اکنون در دانشگاه دیترویت ایکنامز تدریس و در استیل واتر Still Water زندگی می‌کند.

آی علاقهٔ خاصی به مینیاتورها دارد اما یک چهره و مدت بیست سال در همین قالب به خلق آثار پرداخته است.

تنها همین صبح برایم کافی است.

شهر در خواب است

و در نیش خیابان سی و پنجم

بردا با ساکوفلوش ایستاده است

که چرک و سیاه است

و صورتش نیز

چمدانم را بر زمین می‌گذارد

به نشانهٔ خوشامدگویی

و دقایق کنار هم می‌مانیم

در سکوتی این چنین فراگیر.

می‌اندیشم که باید جایی دگر باشم، نه این جا

نه در این شهر. این پهنهٔ پرمیامو

و او ساکوفلوش را

بار دیگر بر لبانش می‌فشارد

و من چمدانم را برمی‌دارم

خواه را در سینه‌ام فرومی‌گشتم

و به ساز سرد و طلای‌اش خیره می‌شوم

در انتظار رسیدن نت‌ها

و با رسیدنشان

برندهٔ بی‌فاید و بند خیالم می‌شوم

اوج می‌گیرم تا سقوط کنم

به سوی بتون

و هر نت همچون گلی سیاه

باز می‌شود. با بخشایش باز می‌شود

به سوی روز تازهٔ بی‌بخشایش.

